

SUMMARY

Mukan Natalia, Sulym Volodymyr, Bida Olena, Kuchai Olexandr, Kuchai Tetiana, Chychuk Antonina. Position of a foreign language in the educational process of primary school children.

The aim of the article is to find out the features and necessity of English language learning for primary school pupils, which is a necessity of the present.

The article used such theoretical research methods as analysis of philosophical, pedagogical, psychological literature. It has been found out that the main purpose of teaching a foreign language is to form pupils' communicative competence, which means language proficiency as a means of intercultural communication, development of skills to use it as an instrument in the dialogue of cultures and civilizations of the modern world. This goal involves reaching schoolchildren of such a level of communicative competence that would be sufficient for communication in oral (speaking, listening) and writing (reading, writing) forms within certain communicative spheres, subject-matter broadcasting subjects and on the basis of the learned linguistic material.

In the elementary school, conditions are created for early communicative-psychological adaptation of schoolchildren to the new language world and to overcome further psychological barriers when using a foreign language as a means of communication; for the development of motivation in the further mastering of a foreign language; elementary communicative competence is formed.

The main types of assessment from a foreign language are shown – current (not intermittent), thematic, semester, annual assessment and final state certification.

Key words: English learning, pupils, primary school, language, communication.

УДК 378.091.3

Тетяна Літвінова

Національний педагогічний університет
імені М. П. Драгоманова

ORCID ID 0000-0003-0645-6781

DOI 10.24139/2312-5993/2020.09/385-395

ДІАГНОСТИКО-РЕЗУЛЬТАТИВНИЙ СКЛАДНИК МОДЕЛІ ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ

У статті визначено основні компоненти формування соціального здоров'я майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності в професійній освіті: аксіологічний, гносеологічний, діяльнісно-вольовий. Представлено модель формування соціальної здоров'язбережувальної компетентності майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності у професійній підготовці у вигляді логічної структурно-організаційної схеми з основними взаємопов'язаними складниками: цільовий, методологічний, змістовно-процесуальний, діагностико-результативний.

Діагностико-результативний складник моделі представлено критеріями (мотиваційно-рекреаційний, рефлексивно-корегувальний, соціокультурний), відображено в показниках (мотиваційно-рекреаційний, рефлексивно-корегувальний, соціокультурний), оцінювання яких виділено трьома рівнями (достатній, середній, конативний). Комплексне застосування визначених критеріїв і показників сприяло діагностуванню позитивної динаміки формування соціальної здоров'язбережувальної

компетентності майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності, яка є результатом реалізації педагогічного експерименту.

Експериментальна робота запрограмована на здійснення у три етапи: діагностико-констатувальний, формуально-моніторинговий та абл.ьню вальний. У процесі експериментального дослідження встановлено позитивну динаміку, обумовлену забезпеченням розробленого науково-методичного та інформаційного супроводу формування соціальної здоров'язбережувальної компетентності в умовах дуальної форми навчання.

Ключові слова: професійна підготовка, майбутній менеджер соціокультурної діяльності, здоров'язбережувальна компетентність, модель, критерії, показники, рівні, експеримент.

Постановка проблеми. Складний період доленосних змін потребує якісного рівня результатів соціально-економічних трансформацій у науково-технічній, економічній, соціальній та інших сферах, що залежать від пошуку абл.ьню вальнийне факторів побудови здорового способу життя особистості, гармонії тілесного й духовного, формування нової етики ставлення до життя, виховання культури здоров'я.

Нинішня система державних заходів щодо збереження здоров'я не може охопити всі соціальні аспекти здоров'язбереження та не орієнтується на індивідуальну специфіку професійної діяльності. З огляду на широкий спектр професіоналізації підготовки управлінців виникає потреба пошуку й упровадження відповідних концептуальних та інституційних засад формування в майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності соціальної здоров'язбережувальної компетентності як складника професійної компетентності, спроможності забезпечити успішну її реалізацію в професійній діяльності. Соціальне й освітнє значення порушеної проблеми полягає в нагальній необхідності дослідження формування соціального здоров'я майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності у професійній діяльності.

Умови професійного самовизначення вимагають від майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності сформованості компетентностей у процесі надання освітніх послуг (якостей, здібностей, здатностей, готовності, серед яких найважливішими є інтегрованість і цілісність особистості, ерудованість і здатність до швидкої орієнтації в соціальній ситуації, готовність до перекваліфікації й абл.ьню ва навчання, оновлення знань, умінь і навичок, самостійність і відповідальність за вибір управлінських рішень).

Аналіз актуальних досліджень. Сучасні вимоги до рівня якості професійної підготовки майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності пов'язані з інноваційними змінами у світовій економіці, які визначають проблематику дослідження самореалізації особистості, зокрема аспектів успішної реалізації професійної кар'єри. Становлення менеджера

соціокультурної діяльності як професіонала відбувається у професійному середовищі за умов оволодіння професійними кваліфікаціями для реалізації досягнення професіоналізму. Готовність до реалізації кар'єрного росту характеризується продуктивністю творчого мислення, здатністю до розв'язання професійних завдань і до самовдосконалення задля кар'єрного росту впродовж життя (Любарець, 2018).

У професійній діяльності сучасного менеджера соціокультурної діяльності виникає потреба пошуку нестандартних шляхів розв'язання професійних завдань, пов'язаних зі здоров'язбереженням у соціокультурному середовищі; конкретизовано завдання професійної освіти менеджерів соціокультурної діяльності, що вбачається в забезпеченні її якості, яка відповідає запитам сучасному соціуму (ринок праці, державного замовлення) та задоволенню мотивації соціального здоров'язбереження особистості у професійній діяльності для розвитку кар'єрного зростання та позитивного соціо-економічного впливу на еколого-безпечний розвиток держави (Любарець, 2018).

Питання здоров'язбережувального навчання стали предметом досліджень М. Антропової, Д. Вороніна, М. Гончаренко, Л. Жуковської, Н. Казначеева, В. Колбанова, В. Петленко, В. Сержантова та ін. Здоров'язбереження як педагогічний експеримент відображено в дослідженнях В. Базарного, Н. Башавець, А. Наїна та ін.

Мета дослідження полягає у представленні моделі формування соціальної здоров'язбережувальної компетентності майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності та розкритті її діагностико-результативного складника.

Методи дослідження: системно-структурний аналіз і синтез, метод моделювання, педагогічний експеримент, математичні методи обробки та статистичного аналізу одержаних даних.

Виклад основного матеріалу. Процес формування соціального здоров'я в майбутніх управлінців обумовлений, з одного боку, його біологічними, психологічними, віковими особливостями як соціальної групи, якій притаманні: оригінальна форма мислення, емоційна надмірність, схильність до переоцінки власних можливостей, щирість, максималізм, гіпертрофована вимогливість до оточуючих, категоричність оцінок, активне прагнення до незалежності та самоствердження, часто некритичне наслідування авторитетам; з іншого боку, – визначається тією суспільною мікросферою, у яку щодня включена своєю життєдіяльністю

молодь, вимогами тієї соціально-професійної групи, у якій їм потрібно буде реалізовувати свої потенціали в майбутньому.

Під формуванням соціального здоров'я майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності розуміємо процес зміцнення та збереження здоров'я в соціокультурному середовищі, спрямованого на формування мотиваційної, вольової й емоційної сфер особистості, підвищення ціннісного ставлення до власного здоров'я і здоров'я інших на основі усвідомлення професійної управлінської відповідальності (Літвінова, 2017). Системоутворювальною дефініцією дослідження є поняття «соціальна здоров'язбережувальна компетентність», що використовують як синонім до процесу формування соціального здоров'я.

Основними компонентами формування соціального здоров'я майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності в професійній освіті є: *аксіологічний*, що виявляється в усвідомленні здобувачами менеджерської освіти цінності власного здоров'я та інших, переконаності в необхідності здорового способу життя; *гносеологічний* – пов'язаний із оволодінням необхідною соціальною здоров'язбережувальною професійною компетентністю, пізнанням своїх потенційних здібностей і здатностей, інтересом до вивчення різних методик оздоровлення та зміцнення організму; *діяльнісно-вольовий* – передбачає оволодіння соціальною здоров'язбережувальною компетентністю в професійних сфері, що передбачає формування прагнення та вимогливості до здійснення здорового способу життя, контролю й корекції результатів збереження соціального здоров'я для підвищення працездатності.

Концептуальні засади абляню ва інформаційно-освітнього середовища професійної підготовки майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності (Lubarets et al., 2019), де здоров'язбережувальні технології в освітньо-науковому процесі створюють доступні умови сприяння вияву цілей та оновлення змісту освіти, дослідництва, управлінсько-сервісної практики, дозволяють забезпечити споживача освітнього середовища розвитком особистої освітньої траєкторії, що сприяють персоніфікації й ефективності студентоцентрованого навчання та диференціації індивідуальної траєкторії формування соціальної здоров'язбережувальної компетентності.

Використання інноваційних здоров'язбережувальних технологій посилює процесуальні міждисциплінарні та модернізує мультимедійні технічні засоби навчання, що розширює простір педагогічної інноватики

формування соціальної здоров'язберезувальної компетентності майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності.

Модель формування соціального здоров'я майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності у професійній підготовці представлена у вигляді логічної структурно-організаційної схеми з основними взаємопов'язаними складниками моделі: цільовий, методологічний, змістовно-процесуальний, діагностико-результативний.

Цільовий складник включає мету та завдання системи формування соціального здоров'я майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності у професійній підготовці.

Наступний методологічний складник, який виконує абстрактну функцію призначення, визначає загальну стратегію й тактику абстрактну в професійної підготовки та охоплює функції, методологічні підходи і принципи (систематичності, наступності, свідомості й самостійності).

Визначено важливість дуальної форми навчання в професійній підготовці майбутнього менеджера соціокультурної діяльності, що зумовило окреслення взаємопов'язаних педагогічних умов формування соціальної здоров'язберезувальної компетентності: системне формування мотивації до соціальної здоров'язберезувальної відповідальності, цінності про мораль і моральність, про соціальні наслідки прийняття управлінських рішень і свідомого ведення здорового способу життя; забезпечення взаємозв'язку теорії та практики професійної підготовки майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності спрямованої на формування свідомого та дбайливого ставлення до власного здоров'я за допомогою дуальної форми навчання; створення здоров'язберезувального соціокультурного середовища через включення майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності в соціальне абстрактне і реалізацію соціальних програм збереження здоров'я.

До здоров'язберезувальних технологій, які використовуються в освітньому середовищі майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності, відносять: медико-гігієнічні, фізкультурно-оздоровчі, екологічно-здоров'язберезувальні, забезпечення безпеки життєдіяльності та соціально-здоров'язберезувальні технології. Соціально-здоров'язберезувальні технології майбутніх менеджерів у процесі професійної підготовки за характером дії поділяють на захисно-профілактичні, компенсаторно-нейтралізуючі, стимулювальні, інформаційно-навчальні, та особистісно-розвивальні.

Змістовно-процесуальний концепт містить теоретичний зміст предметної області інтегративних курсів («Вступ до спеціальності»,

«Культурологія», «Соціальна екологія», «Екологія людини», «Безпека життєдіяльності», «Валеологія», «Соціокультурний менеджмент», «Рекреалогія»), програм усіх видів практики (педагогічна, інституційна, волонтерська, патронатна, семантико-функціональна, технологічна) та стажування з урахуванням об'єктивних і суб'єктивних чинників, які впливають на ефективність здорового способу життя особистості, її саморозвитку та самовдосконалення, що забезпечують формування соціального здоров'я менеджерів соціокультурної діяльності.

Модель містить діагностико-результативну складову, яка включає моніторинг формування соціальної здоров'язбережувальної компетентності студентів за визначеними критеріями і показниками (рис. 1). До основних критеріїв визначення рівнів готовності до здоров'язбереження належать: мотиваційно-рекреаційний, соціокультурний, рефлексивно-корегувальний.

Вираженість критеріїв відображена в таких показниках: мотиваційно-рекреаційний критерій (зацікавленість інформацією науково-практичного характеру щодо соціокультурної здоров'язбережувальної діяльності та механізму відтворення й розвитку фізичних, психічних, духовних та інтелектуальних сил особистості у вільний час рекреаційними потребами); соціокультурний (сформованість теоретико-прикладних знань у соціокультурній сфері здоров'язбереження); рефлексивно-корегувальний (здатність до адекватної самооцінки себе як суб'єкта соціального здоров'язбережувального процесу).

Соціальна здоров'язбережувальна компетентність майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності		
Етапи формування	Компоненти	Критерії і показники
Підготовчий	Аксіологічний	Мотиваційно-рекреаційний: зацікавленість інформацією науково-практичного характеру щодо соціокультурної здоров'язбережувальної діяльності та механізму відтворення і розвитку фізичних, психічних, духовних та інтелектуальних сил особистості у вільний час рекреаційними потребами
Базовий	Гносеологічний	Соціокультурний: сформованість теоретико-прикладних знань в соціокультурній сфері здоров'язбереження;
Інтеграційний	Діяльнісно-вольовий	Рефлексивно-корегуючий: здатність до адекватної самооцінки себе як суб'єкта соціального здоров'язбережувального процесу

Результат: рівні сформованості соціальної здоров'язбережувальної компетентності: достатній, середній, конативний.

Рис. 1. Діагностико-результативна складова моделі формування соціальної здоров'язбережувальної компетентності

Комплексне використання визначених критеріїв і показників дало змогу діагностувати сформованість соціальної здоров'язберезувальної компетентності майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності, яка є результатом реалізації педагогічного експерименту. У процесі оцінювання показників формування соціальної здоров'язберезувальної компетентності майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності виділено три рівні: достатній, середній, конативний.

Результати аналізу наукової літератури та констатувального етапу експерименту стали основою моделювання процесу формування соціального здоров'я майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності у професійній підготовці.

Спроектвана модель дала змогу побудувати експериментальну методику, спрямовану на формування соціальної здоров'язберезувальної компетентності майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності в умовах професійної підготовки. Процес експериментального навчання був пов'язаний із формуванням системи наукових уявлень про здоров'я, здоров'язбереження, валеологічну грамотність і соціальну здоров'язберезувальну професійну компетентність; оволодінням уміннями та навичками збереження й удосконалення особистого здоров'я. Процес формування передбачав формування ціннісного ставлення до здоров'я та здорового способу життя, валеологічної культури як невід'ємної частини загальної та професійної культури особистості в умовах дуальної форми навчання.

Педагогічний експеримент сприяв вирішенню основного завдання дослідження, сутність якого полягала в результативності сформованості соціальної здоров'язберезувальної компетентності майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності у професійній підготовці й ефективності запропонованої моделі формування соціального здоров'я майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності у професійній підготовці галузі знань 02 «Культура і мистецтво» за спеціальністю 028 «Менеджмент соціокультурної діяльності» (Litvinova, 2019).

У педагогічному експерименті перевірено припущення, що ефективність формування соціальної здоров'язберезувальної компетентності майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності у професійній підготовці збільшиться за рахунок упровадження науково обґрунтованої моделі в умовах модульної форми навчання, відповідно до розроблених і запроваджених концептуальних положень і науково-методичного, організаційно-педагогічного, інформаційно-аналітичного та матеріально-технічного забезпечення професійної підготовки.

Експериментальна робота була запрограмована на здійснення у три етапи: *діагностико-констатувальний, формувально-моніторинговий та абль.ню вальний (контрольно-системного* аналізу експертних результатів дослідження). Під час *діагностико-констатувального етапу* в дослідженні взяли участь 502 студенти бакалаврського освітнього рівня спеціальності 028 «Менеджмент соціокультурної діяльності», з них до контрольної групи (КГ) увійшло 250 осіб, до експериментальної групи (ЕГ) – 252 осіб. Експериментальною базою дослідження було обрано Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова, Національний транспортний університет, Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка, Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка.

На діагностико-констатувальному етапі педагогічного експерименту проведено дослідження, яке спрямовано на аналіз стану соціального здоров'я та способу його збереження в майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності в професійному середовищі. Отримані дані свідчать, що в більшості респондентів відсутня установка на здоровий спосіб життя. Результати анкетування студентів першого курсу щодо відношення до особистого здоров'я та здорового способу життя під час реалізації соціокультурного потенціалу в студентоцентрованому, побутовому природньому та майбутньому професійному середовищах показали, що здобувачі освітніх послуг недостатньо дбають про збереження та загартування соціального здоров'я.

Аналіз результатів анкетування показників формування соціальної здоров'язбережувальної компетентності продемонстрував, що перебування на свіжому повітрі практично не буває, низькі показники рухової активності, нерегулярний режим харчування, порушення сну, безсоння, шкідливі звички. Ці показники є результатом необізнаності про здоровий спосіб життя, яку зазначають 28,4 %, а 24,4 %, що взагалі не цікавляться здоров'ям. Щодо піклування взагалі про свій стан здоров'я у 11,2 % респондентів зафіксовано серйозне ставлення та плекання власного здоров'я, а 20,7 % респондентів взагалі не переймаються станом свого здоров'я.

Суб'єктивними чинниками, що впливають на зменшення якості здоров'я здобувачів освіти, є соціальна та професійна невизначеність майбутніх менеджерів в умовах стрімких суспільних трансформацій та інтенсивних перетворень. Стан здоров'я студентів пов'язаний також і з об'єктивними чинниками, зумовленими їх соціальним статусом:

інтенсифікацію розумової праці обрали 14,6 % респондентів, 41,1 % – побутову невлаштованість, від матеріальних коштів залежність спостерігається у 44,3 %.

На діагностико-констатувальному етапі були сформовані ЕГ і КГ здобувачів освітніх послуг за приблизно однаковим їх рівнем сформованості критеріїв соціального здоров'я.

На *формуально-моніторинговому* етапі педагогічного експерименту підтверджено ефективність росту показників рівнів соціальної здоров'язберезувальної компетентності майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності у професійній підготовці за рахунок упровадження дуальної форми навчання. Установлено позитивну динаміку росту в ході *формуально-моніторингового* КГ та в ЕГ конативного та достатнього рівнів сформованості соціальної здоров'язберезувальної компетентності майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності порівняно з установленою статистичною рівністю даних між групами під час діагностико-констатувального етапу.

Узагальнювальний етап експерименту констатував відхилення рівнів сформованості соціальної здоров'язберезувальної компетентності майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності в ЕГ та КГ (абл. 1), позитивна динаміка обумовлена забезпеченням розробленого науково-методичного та інформаційного супроводу формування соціальної здоров'язберезувальної компетентності в умовах дуальної форми навчання.

Таблиця 1

Динаміка рівнів сформованості здоров'язберезувальної компетентності майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності під час експерименту

Критерії	мотиваційно-рекреаційний						соціокультурний						рефлексивно-корегувальний					
	ЕГ			КГ			ЕГ			КГ			ЕГ			КГ		
	к-ть	%%	ВІДХИЛЕННЯ %%	к-ть	%%	ВІДХИЛЕННЯ %%	к-ть	%%	ВІДХИЛЕННЯ %%	к-ть	%%	ВІДХИЛЕННЯ %%	к-ть	%%	ВІДХИЛЕННЯ %%	к-ть	%%	ВІДХИЛЕННЯ %%
Конативний	38	15,08	4,37	31	12,8	2,8	42	16,68	7,55	32	12,8	3,2	31	12,3	5,16	21	8,4	1,6
Достатній	138	54,76	3,97	131	3,6	3,6	130	51,58	11,11	122	48,8	9,6	128	50,8	5,56	124	49,6	4,8
Середній	76	30,16	-8,34	88	32	-6,4	80	31,74	-	96	38,4	-	93	36,9	-10,72	105	42	-6,4
Всього:	252	100		250	100		252	100		250	100		252	100		348	100	

Упровадження дуальної форми навчання в професійній підготовці майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності дозволило активізувати студентів до визначення особистої траєкторії формування соціальної здоров'язберезувальної компетентності для підвищення адаптаційного

періоду в професійному середовищі, що підвищує конкурентоздатність управлінця на ринку праці.

Висновки та перспективи подальших наукових розвідок.

Системоутворювальною дефініцією дослідження є поняття «соціальна здоров'язбережувальна професійна компетентність» як наявність емоційної стійкості, високої працездатності, здатності до протистояння емоційним перенавантаженням та сформованості здатності самовдосконалювати стан здоров'я та створювати здоров'язбережувальне середовище у професійній діяльності.

За результатами вивчення стану проблеми формування соціального здоров'я здобувачів освіти визначено критерії (мотиваційно-рекреаційний, соціокультурний, рефлексивно-корегувальний), показники (зацікавленість інформацією науково-практичного характеру щодо соціокультурної здоров'язбережувальної діяльності та механізму відтворення й розвитку фізичних, психічних, духовних та інтелектуальних сил особистості у вільний час рекреаційними потребами; сформованість теоретико-прикладних знань в соціокультурній сфері здоров'язбереження; здатність до адекватної самооцінки себе як суб'єкта соціального здоров'язбережувального процесу) та рівні (продуктивний, достатній та елементарний) сформованості соціальної здоров'язбережувальної професійної компетентності майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності.

Проведене дослідження не вичерпує всіх актуальних і практично значущих завдань експериментального дослідження формування здоров'язбережувальної компетентності майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності в професійній підготовці. Тому подальшого вивчення набуде перевірка ефективності й достовірності одержаних експериментальних показників порівнянням даних емпірично визначених відсоткових часток вибіркової сукупності за допомогою використання F^* – критерію кутового перетворення Фішера.

ЛІТЕРАТУРА

Літвінова, Т. В. (2017). Сутність дефініції «соціальне здоров'я». *Наукові записки Бердянського державного педагогічного університету. Серія: Педагогічні науки, Вип. 1*, 33-37 (Litvinova, T. V. (2019). The essence of the definition of "social health". *Scientific notes of Berdiansk State Pedagogical University. Series: Pedagogical sciences, Issue 1*, 33-37.).

Любарець, В. В. (2018). Особливості професійної підготовки менеджерів соціокультурної діяльності для індустрії гостинності. *Вища освіта України, 4*, 56-61 (Lubarets, V. V. (2018). Features of professional training of managers of socio-cultural activities for the hospitality industry. *Higher education in Ukraine, 4*, 56-61).

Любарець, В. В. (2018). *Професійна підготовка майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності для індустрії гостинності: теоретичні обґрунтування*. Суми: Університетська книга (Lubarets, V. V. (2018). *Professional training of future*

managers of socio-cultural activities for the hospitality industry: theoretical justifications. Sumy: University Book).

Litvinova, T. V. (2019). Components of social health formation of future managers in the process of professional training. *Natural Science Readings, 1, Vol. 1*, 100-106.

Lubarets, V., Pavlenko, D. & Litvinova, T. (2019). Education process digitalization in sociocultural activity managers' training. *EDUKACJA – TECHNIKA – INFORMATYKA. Kwartalnik naukowy NR 1/31/2020*, 30-35.

РЕЗЮМЕ

Литвинова Татьяна. Диагностико-результативная составляющая модели формирования здоровьесохраняющей компетентности будущих менеджеров социокультурной деятельности в профессиональной подготовке.

В статье определены основные компоненты формирования социального здоровья будущих менеджеров социокультурной деятельности в профессиональном образовании: аксиологический, гносеологический, деятельно-волевой. Представлена модель формирования социальной здоровьесохраняющей компетентности будущих менеджеров социокультурной деятельности в профессиональной подготовке в виде логической структурно-организационной схемы с основными взаимосвязанными компонентами: целевым, методологическим, содержательно-процессуальным, диагностико-результативным.

Ключевые слова: профессиональная подготовка, будущий менеджер социокультурной деятельности, здоровьесохраняющая компетентность, модель, критерии, показатели, уровни, эксперимент.

SUMMARY

Litvinova Tatiana. Diagnostic-effective component of the model of health competence formation of future managers of socio-cultural activities in professional training.

The main components of the formation of social health of future managers of socio-cultural activities in professional education are identified: axiological, epistemological, activity-volitional. The model of formation of social health competence of future managers of socio-cultural activity in professional training in the form of logical structural-organizational scheme with the main interconnected components of the model: target, methodological, content-procedural, diagnostic-effective, is developed.

The diagnostic-effective component of the model contains criteria (motivational-recreational, reflexive-corrective, sociocultural) reflected in the indicators (motivational-recreational, reflexive-corrective, sociocultural) evaluated and selected up to three levels (sufficient, average, conative). The comprehensive application of certain criteria and indicators contributed to the diagnostics of the positive dynamics of the formation of social health competence of future managers of socio-cultural activities, which is the result of a pedagogical experiment.

Experimental work is programmed for implementation in three stages: diagnostic-ascertaining; molding-monitoring and generalizing stage. In the course of the experimental research, a positive dynamics was established due to the provision of the developed scientific-methodological and informational support for the formation of social health competence in the conditions of the dual form of education.

Key words: professional training, future manager of socio-cultural activities, health competence, model, criteria, indicators, levels, experiment.